

care sint mai că seamă plumbul și ferul, și răte odată carbonă, cuprulă, cadmiumă și arsenică.

Distilagiea nu căreță de tot zincul de metalale stăpâne că care este aliat. Zincul distilat redine încă arsenică, cadmiumă și cără și plumbă. Înpre a'l căreță de arsenică, se păne de se încălzește pînă la roșea că ½ aproape din proprietatea sa de nitru, care oxidă o parte a zincului și transloptă arsenicul în arseniatul de potassiu: se mai spală masa că apă ce ia toată compoziția solubilă, și se disolvă dospă aceea zincul în acidul sulfic și moale; plumbul trage în starea de sulfatul nesolubil; cuprulă și cadmiumul nu și prechinădă în starea de sulfură prin mijlocirea acidului sulfhidric: rămâne atâtă în lăvătoare, zincă cărat ce se prechinătă printre' un carbonat; carbonatul de zincă se redăce dospă aceea prin cărbune.

Zincul nu se oxidă în aerul cel vănat; este la aerul cel săned, se acoperă repede de un strat alveolar și prea slabă de oxidă de zincă, care este împărțită carbonatată, și care separe parțiala cheală-ală a metalului de o alterație gravătoare.

Zincul încălzit în contactul cu aerul se inflăcără într-o 500°, și apăre că o flăcără alături a cărăia lăcirea bine mai că seamă din proprietatea oxidului de zincă care este fără petonită; nu crește ceea ce înzind zincă ce se încălzește pînă la roșea, se umple în părțile tineri de flăcără lipoasă de oxidă de zincă.

Asigură de zincă, încălzită la flăcără unei lăminări, și fără să apăre că o lămină vie.

Zincul descompuneu ușor aerul de apă său înflăcără căldără, și dă hidrogenă și oxidă de zincă. Descompunerea apăi prin zincă începe și se simte la 190°. Această metală descompune apă la reacție său înflăcără acidilor, cără moi, și dă hidrogenă: $\text{SO}_3\text{H}_2\text{O} + \text{Zn} = \text{ZnO}$, $\text{SO}_3 + \text{H}$; astfel se prepară hidrogenul.

Zincul de comerță care conține puțină cantitatea mică de feru sau de plumbă, se disolvă repede în acid: zincul cărat în contră nu se atacă de către acid, mai că seamă în base de sticlă,